

Năpastă

Daniel Vișan-Dimitriu

Nu mi-am propus prea mulți: vreo două sute
C-aș fi prea lacom dacă cer preamult,
Dar aș mai vrea s-ajung la senectute,
Când ar mai fi un an sau doi. Nu-i mult!

Și sunt dispus, căci au mai fost abuzuri,
Să mai cedez din ei, căci am fumat,
Iar la pahare, câteva refuzuri
Nu-mi fac scăderi în anii de păcat.

Așa că, hai, căci ăsta-i organismul,
mai scad vreo patruzeci din tot ce vreau,
și -asta e!- se pare, narcotismul
e mult mai vinovat decât ... ce beau.

Cum? Ce să fac? Să-mi amintesc femeia?
Și pentru ea mai trebuie să scad?
Eu adunam, dar fie, vorba ceea:
Cu fapte bune poți ajunge-n Iad.

Păi, cât să scad, căci nu știu, pentru asta?
O lună, două? Șaptezeci să trag?
Atât de mult? Păi, dacă ea-i năpasta,
O vreau și pân'la nouăzeci, cu drag!